

21 Απριλίου 2017

Διάλογος Ορθόδοξης Με 2 Μάρτυρες Του Ιεχωβά

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Της Αλεξίας Κρηνίτη

Ο παρακάτω διάλογος με 2 Μάρτυρες του Ιεχωβά έγινε τον Απρίλιο 2016. Κράτησα

σημειώσεις και τον κατέγραψα, καθώς βρήκα ενδιαφέροντα 2 σημεία:

Τις αντιφάσεις ακόμη και με βασικές διδασκαλίες της Σκοπιάς, στις οποίες υπέπεσαν οι συνομιλητές μου, προκειμένου να μου απαντήσουν.

Την παπαγαλία κειμένων και φράσεων της Σκοπιάς, χωρίς να απαντούν σε συγκεκριμένα δικά μου ερωτήματα.

Στο διάλογο παρεμβάλλω και δικά μου σχόλια...

Ένας φίλος που μελετάει την αίρεση της Σκοπιάς με είχε προειδοποιήσει ότι αφού παρακολούθησα την «Ανάμνηση»[1], ήταν πάρα πολύ πιθανό ο Δημήτρης[1] να συζητήσει μαζί μου για να διερευνήσει την “πνευματική μου κατάσταση”: Μήπως εντυπωσιάστηκα από όσα είδα και άκουσα; Μήπως επιτέλους δημιουργήθηκαν κάποιες αμφιβολίες στο μυαλό μου για τη θρησκεία μου; Είναι μια σταθερή διαδικασία των Μαρτύρων του Ιεχωβά, στην οποία εκπαιδεύονται.

Περίπου μια εβδομάδα μετά την «Ανάμνηση», ο Δημήτρης πρότεινε να πάμε για καφέ, για να μου δώσει τα εισιτήρια για μια θεατρική παράσταση. Αναρωτήθηκα μήπως ο πραγματικός λόγος ήταν η συζήτηση για την οποία μου μίλαγε ο φίλος μου. Όταν έξω από το μαγαζί είδα και τον Γιάννη βεβαιώθηκα.

Στη συνέχεια, ένιωσα και πάλι αμφιβολίες: απολαμβάναμε τον καφέ μας και συζητάγαμε ευχάριστα για διάφορα θέματα και δεν υπήρχε η παραμικρή ένδειξη ότι η παρέα μας θα καταπιαστεί με θρησκευτική συζήτηση. Και όμως, ύστερα από 45’ χαλαρής κουβέντας, το θέμα μας βρέθηκε να είναι η «Βαβυλώνα η Μεγάλη», τουλάχιστον αρχικά. Αφορμή στάθηκε η συζήτηση γύρω από το προσφυγικό. Ξεκινώντας από αυτή την τραγωδία που εξελίσσεται στο σύγχρονο κόσμο, άρχισαν να μου εξηγούν ότι ο Θεός δεν παρεμβαίνει τώρα, αλλά έχει ένα σχέδιο για όλους μας και τα γεγονότα επιταχύνονται και ότι...

Γιάννης: “Τα πάντα δείχνουν ότι η πτώση της Βαβυλώνας της Μεγάλης πλησιάζει”.

Εγώ: “Με την πτώση της Βαβυλώνας αναφέρεστε στην Αποκάλυψη, έτσι;”

Ήξερα φυσικά πολύ καλά τι εννοούσαν με την πτώση της Βαβυλώνας, αλλά ένιωθα ότι κάτι έπρεπε να σχολιάσω. Και χτύπησα διάννα: με το που ζήτησα αυτήν την, ας πούμε, διευκρίνηση, βγήκαν από τις τσάντες τάμπλετ και smartphone, άνοιξαν οι εφαρμογές της «Σκοπιάς» και στη στιγμή βρέθηκαν τα κατάλληλα αποσπάσματα, πριν προλάβω να πω δεύτερη πρόταση.

Γιάννης: “Μια αυτοκρατορία μπορεί να είναι πολιτική, εμπορική ή θρησκευτική. Η γυναίκα που ονομάζεται Βαβυλώνα η Μεγάλη δεν είναι πολιτική αυτοκρατορία επειδή ο Λόγος του Θεού δηλώνει ότι «οι βασιλιάδες της γης», δηλαδή τα πολιτικά

στοιχεία αυτού του κόσμου, «πόρνευσαν» μαζί της. Η πορνεία της αντιπροσωπεύει τις συμμαχίες που έχει συνάψει με τους άρχοντες αυτής της γης, γι' αυτό και αποκαλείται «μεγάλη πόρνη». Η Βαβυλώνα η Μεγάλη δεν μπορεί να είναι εμπορική αυτοκρατορία επειδή οι «έμποροι της γης», οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τα εμπορικά στοιχεία, θα θρηνοούν για αυτήν όταν καταστραφεί. Μάλιστα αναφέρεται ότι τόσο οι βασιλιάδες όσο και οι έμποροι κοιτάζουν τη Βαβυλώνα τη Μεγάλη από «απόσταση». Συνεπώς, είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι η Βαβυλώνα η Μεγάλη είναι, όχι πολιτική ή εμπορική αυτοκρατορία, αλλά θρησκευτική". (Το απόσπασμα που μου διάβασε προέρχεται από το βιβλίο των ΜτΙ, «Τι διδάσκει η Γραφή», σελ. 219 - 220)..

Όταν τέλειωσε την ανάγνωση, μου έδωσε το τάμπλετ να το διαβάσω και μόνη μου. Όση ώρα έκανα ότι διάβαζα το απόσπασμα της «Σκοπιάς», προσπαθούσα να απαντήσω στο ερώτημα που έθετα στον εαυτό μου, από τη στιγμή που η συζήτηση ακολούθησε τις συνήθειες ατραπούς των ΜτΙ: "Να ανταποκριθώ στο θέμα που έθεσαν ή όχι"; Ήταν 2 μέλη της ίδιας αίρεσης να αλληλοσυμπληρώνουν τις γνώσεις τους και ήμουν μόνη μου, είχαν πλούσιο και εύχρηστο υποστηρικτικό υλικό με τη βοήθεια της τεχνολογίας και δεν είχα ούτε την αγία Γραφή μαζί μου, έστω και από μετάφραση. Σε δευτερόλεπτα όμως, αποφάσισα ότι δεν ήταν δυνατό να κάθομαι και να δέχομαι να λένε την Εκκλησία μας "πόρνη της Βαβυλώνας" και εγώ να μην απαντήσω τίποτα λες και έχω πλήρη άγνοια της θρησκείας μου και περιμένω τις αιρέσεις της «Σκοπιάς» να με διαφωτίσουν. Σε αυτή τη συζήτηση, που την περίμενα αλλά με διαφορετική θεματολογία (πίστευα ότι θα συζητάγαμε για τη Θεία Κοινωνία και την «Ανάμνηση»), με βοήθησαν τα εξής που είχα ακούσει και διαβάσει:

Συζήτηση του π. Μεταλληνού με Μάρτυρες του Ιεχωβά (μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ <https://youtu.be/DXgkINbri00>)

Συνέντευξη Μητροπολίτη για την Αποκάλυψη (δυστυχώς, δεν θυμάμαι ούτε το όνομα ούτε την εφημερίδα στην οποία δημοσιεύθηκε για να δώσω παραπομπή) Φυλλάδιο της Καθολικής Εκκλησίας που βρήκα, όταν επισκέφθηκα τον καθολικό ναό του Αγίου Διονυσίου στην Αθήνα (τελικά, η ενημέρωση ποτέ δεν έβλαψε κανέναν).

Οι συνάξεις και οι θεολογικές συζητήσεις στην ενορία μου.

Και έτσι, διατύπωσα ένα αθώο σχόλιο:

"Ναι, καταλαβαίνω τι λέτε, ότι η Βαβυλώνα η Μεγάλη είναι η θρησκεία, αλλά ξέρετε, το συμπέρασμα αυτό μου φαίνεται αυθαίρετο, δεν στηρίζεται κάπου".

Δημήτρης και Γιάννης (με μια φωνή): “Γιατί το λες αυτό; Μόλις είδαμε, γιατί η Βαβυλώνα η Μεγάλη είναι η ψεύτικη θρησκεία”.

Εγώ: “Αυτό ακριβώς που διαβάζουμε μου φαίνεται αυθαίρετο συμπέρασμα. Καταρχάς, να σας πω ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι πολύ δύσκολο και δεν ερμηνεύεται πάντα. Έχουν γίνει....

Δημήτρης (που με διέκοψε): “Ο Θεός δεν θα μας έστελνε μήνυμα, αν δεν μπορούμε να το ερμηνεύσουμε;”.

Εγώ (δεν έδωσα σημασία στη διακοπή): “Ο απόστολος Ιωάννης με τη χάρη του Θεού βλέπει το όραμα, βλέπει μέσα στο χρόνο και χρησιμοποιεί εικόνες που μπορούν να καταλάβουν οι σύγχρονοί του και να ερμηνεύσουν όσοι ζήσουν τα προφητευόμενα γεγονότα. Για παράδειγμα, οι ακρίδες που βγάζουν φωτιά από την ουρά, έχουν ερμηνευτεί πλέον ως τα πολεμικά αεροπλάνα που ρίχνουν βόμβες. Οι σύγχρονοι του Ιωάννη φυσικά δεν μπορούσαν να το καταλάβουν, σήμερα το ξέρουμε. Η Βαβυλώνα η Μεγάλη λοιπόν...

Γιάννης (με ύφος που δεν σήκωνε αντίρρηση και ενώ έψαχνε κάτι στην ύλη της Σκοπιάς): “Οι ακρίδες σε όλη την αγία Γραφή είναι ο λόγος του Θεού που καίει τα πάντα”.

Εγώ (και πάλι δεν έδωσα σημασία στη διακοπή. Είχα αποφασίσει ως στρατηγική του διαλόγου μου ότι δεν είναι απαραίτητο να απαντάω σε κάθε χαζό τσιτάτο που τους έχει διδάξει η οργάνωση, γιατί θα ξεφεύγουμε από το θέμα): “Η Βαβυλώνα η Μεγάλη είναι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και γενικότερα η μεγάλη δύναμη της κάθε εποχής. Τα έθνη και οι κυβερνήσεις τους υποχρεώνονται να συνεργαστούν με την ισχυρή εξουσία, για να επιβιώσουν. Στο τέλος όμως, οι μεγάλες δυνάμεις καταρρέουν και κάποια άλλη δύναμη παίρνει τη θέση της”.

Γιάννης: “Δεν μπορεί να είναι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, γιατί «οι βασιλιάδες της γης», δηλαδή τα πολιτικά στοιχεία αυτού του κόσμου, «πόρνευσαν» μαζί της”(ξαναδιαβάζει το απόσπασμα, χωρίς να σχολιάζει επί της ουσίας με δικά του λόγια αυτά που του είπα).

Εγώ: “Σου θυμίζω την Κλεοπάτρα, τη βασίλισσα της Αιγύπτου, και τις ερωτικές σχέσεις που είχε με το Ρωμαίο Αυτοκράτορα και τον ανώτατο στρατηγό του. Τι καλύτερο παράδειγμα θες για να δεις ότι όντως υπάρχει ένα είδος πορνείας μεταξύ των κρατών και της μεγάλης δύναμης;”.

Γιάννης: “Μα η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία για αυτό ονομάστηκε έτσι, επειδή

συνεργάστηκε με τους Ρωμαίους Αυτοκράτορες και είναι στη Ρώμη”.

Για μένα, αυτή η φράση είναι ένα μνημείο αμάθειας που επιβάλλει η Σκοπιά στους οπαδούς της. Διδάσκει ότι η ρωμαιοκαθολική εκκλησία λέγεται έτσι, επειδή έχει την έδρα της στη Ρώμη, όπου και ιδρύθηκε τον 4ο αιώνα μ.Χ. Βέβαια, αρκεί κανείς να έχει πάει μέχρι την ΣΤ΄ δημοτικού για να ξέρει για το σχίσμα των Εκκλησιών, που πλήγωσε το Σώμα του Χριστού, αλλά οι Μτι δεν παρακολουθούν θρησκευτικά και επιπλέον, οι πληροφορίες στα έντυπα της οργάνωσης είναι για αυτούς οι μόνες αξιόπιστες.

Εγώ: “Για τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία πρέπει να μιλήσεις με έναν Καθολικό. Μπορώ όμως να σου πω ότι η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν αποδέχεται αυτόν τον τίτλο, που τον χρησιμοποιούμε εμείς οι Ορθόδοξοι. Και δεν τον αποδέχεται γιατί μετατρέπει τον οικουμενικό χαρακτήρα της Εκκλησίας σε τοπικό. Αρνείται δηλαδή αυτό που μου λες εσύ τώρα. Όμως, επειδή δεν είμαι Καθολική, δεν θα ήθελα να μιλήσω περισσότερο για αυτό το θέμα.

Δημήτρης: “Μα η ψεύτικη θρησκεία συμμαχεί με την εξουσία, που είναι κάτω από την εξουσία του Σατανά, βλέπουμε να ευλογούν στρατούς και όπλα” (το all – timeclassic επιχείρημα της «Σκοπιάς»).

Εγώ: “Έχεις υπόψη σου κάποιο παράδειγμα; Εννοείς ότι βγήκαν ιερείς και υπερασπίστηκαν τον πόλεμο και είπαν ότι είναι κάτι καλό”;

Γιάννης: “Είδαμε στις ειδήσεις τους Γάλλους να κατηγορούν τη θρησκεία για το μίσος και τις επιθέσεις και να λένε ότι γυρίζουν την πλάτη τους στην οργανωμένη θρησκεία”(τελείως άσχετη απάντηση με αυτό που ρώτησα εγώ).

Εγώ: “Γιάννη μου, δεν με ενδιαφέρει τι λένε τα μίντια, που προσπαθούν να επιβάλουν μια εικόνα εγκατάλειψης του Χριστιανισμού από τους πιστούς του. Με ενδιαφέρει τι βλέπω εγώ, στους ναούς που επισκέπτομαι, και δεν εννοώ τους δικούς μας, που πηγαίνω συστηματικά, αλλά στις ξένες χώρες, ακόμη και στη βόρεια Ευρώπη, που θεωρούνται άθεες χώρες. Βλέπω τον κόσμο να μπαίνει στις εκκλησίες με σεβασμό και να προσεύχεται. Μου λέτε ότι οι Γάλλοι θεωρούν τη θρησκεία υπεύθυνη για τη σφαγή στο Παρίσι, αλλά εγώ είδα στην τηλεόραση, και φαντάζομαι το είδατε και εσείς, ότι γέμισαν την Παναγία των Παρισίων και όλη την πλατεία γύρω από το ναό, στην αγρυπνία για τα θύματα. Υπάρχει κάτι πιο όμορφο και χριστιανικό από το να βλέπεις τους Χριστιανούς ενωμένους σε προσευχή την ώρα της δοκιμασίας”.

Γιάννης: “Πήγαν σε αυτή την περίπτωση γιατί είχαν ανάγκη από στήριξη. Και δεν ξέρουμε αν ήταν όλοι πιστοί Χριστιανοί”.

Εγώ (χωρίς να το θέλω γέλασα): “Και τι ήταν δηλαδή; είδαν φως και μπήκαν; Βρε παιδιά, αποφασίστε: ή ο κόσμος γυρνάει την πλάτη στη θρησκεία ή στρέφεται σε αυτήν επειδή έχουν ανάγκη. Δεν γίνεται να συμβαίνουν και τα δύο”.

Δημήτρης: “Έχουμε δει φωτογραφίες, προσευχές πριν τις μάχες, η ψεύτικη θρησκεία να ευλογεί το στρατό”.

Εγώ: “Θα πρέπει να μου πεις συγκεκριμένα σε ποια θρησκεία αναφέρεσαι. Διότι άλλη άποψη έχει π.χ. Το Ισλάμ για τον πόλεμο και άλλη ο Χριστιανισμός. Αν δεν μου δώσεις παράδειγμα, δεν μπορώ να καταλάβω ακριβώς τι εννοείς για να απαντήσω”.

Μου έκανε εντύπωση ότι παρόλη την επιμονή μου, δεν μπορούσαν να αναφερθούν ούτε σε ένα συγκεκριμένο περιστατικό. Μιλούσαν για παράδειγμα για “φωτογραφίες”, αλλά δεν έλεγαν τι έδειχναν αυτές οι φωτογραφίες ή πού τραβήχτηκαν. Περίμενα π.χ. να αναφερθούν σε ένα άλλο πολυαγαπημένο ψευδο – επιχείρημα για την υποτιθέμενη ευλογία του πολέμου από την Εκκλησία, τις Σταυροφορίες. Ούτε αυτό δεν έκαναν.

Εγώ: “Ειλικρινά, δεν έχω στο μυαλό μου κάποιο περιστατικό και αν δεν μου πείτε εσείς σε τι αναφέρεστε, δεν μπορώ να μαντέψω. Να σας ρωτήσω όμως κάτι: Θυμάστε πέρσι τα Χριστούγεννα το Nord Atlantic που φλεγόταν στην Αδριατική Θάλασσα με κόσμο επάνω; Ο στρατός ήταν αυτός που επιχειρούσε να σώσει τον κόσμο. Η πολεμική αεροπορία της Ελλάδας και της Ιταλίας. Γιατί είναι κακό οι ιερείς να προσευχηθούν και να ευλογήσουν τις προσπάθειες αυτών των ανθρώπων που διακινδυνεύουν οι ίδιοι για να σώσουν άλλους;”.

Δημήτρης: “Αυτή είναι η καλή πλευρά του στρατού (sic!). Υπάρχει και η κακή πλευρά όμως, αυτή που ο στρατός πηγαίνει για να σκοτώσει”.

Δεν ξέρω αν ο Δημήτρης αναγνωρίζοντας “την καλή πλευρά του στρατού” συνειδητοποιούσε πόσο εξέθετε την οργάνωση στην οποία ανήκε και τους ομόπιστούς του που αρνούνται να υπηρετήσουν στο στρατό, αυτοχαρακτηριζόμενοι ειρηνικοί και υπονοώντας ότι όλοι οι υπόλοιποι είμαστε πολεμοχαρείς. Σκέφτηκα στιγμιαία να το επισημάνω, αλλά τελικά δεν το έκανα, γιατί ίσως αισθανόταν ότι επιτίθεμαι στη θρησκεία του και έτσι θα διέκοπτε τη συζήτηση.

Εγώ: “Σου θυμίζω αυτό που είπε ο Χριστός μας “μείζονα ταύτης αγάπην ουδείςέχει, ίνα τις τήν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ υπὲρ των φίλων αὐτοῦ”, δηλαδή “μεγαλύτερη αγάπη από αυτήν κανείς δεν έχει, να θυσιάσει κάποιος την ψυχή του για τους φίλους του”. Αυτή τη φράση του Χριστού κάνουν πράξη, όσοι πάνε να πολεμήσουν. Στον πόλεμο δεν πας για να σκοτώσεις, όπως ίσως το έχετε στο μυαλό σας, πας για να σκοτωθείς. Αυτό έτρεμαν οι γυναίκες και οι μητέρες που αποχαιρετούσαν τους γιους τους και τους άνδρες τους που έφευγαν για το μέτωπο το 1940: ότι θα σκοτωθούν”.

Γιάννης (με αυστηρό ύφος και ο οποίος μου έδινε την εντύπωση ότι είχε αρχίσει να ενοχλείται που τράβαγα τη συζήτηση σε μάκρος): “Αλεξία, ο Θεός δεν επιδοκιμάζει τον πόλεμο”.

Εγώ: “Γιάννη μου, πότε είπα εγώ κάτι τέτοιο; Σε παρακαλώ πολύ, αν όση ώρα μιλάμε, υποστήριξα ότι ο πόλεμος είναι αρεστός στο Θεό να μου το πεις. Φυσικά και ο Θεός δεν επιδοκιμάζει τον πόλεμο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο πόλεμος είναι μια σατανική κατάσταση, ενάντια στο θέλημα του Θεού. Αλλά εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω, πού μας έχει απαγορεύσει ο Θεός να υπερασπιζόμαστε τη ζωή μας και τη ζωή των αγαπημένων μας, όταν ένας εχθρός εισβάλλει στη χώρα μας. Ο κόσμος που ζούμε δεν είναι αγγελικός! Άρα δεν μπορεί να είναι αγγελική και η συμπεριφορά μας. Όταν με το καλό γίνει η Δευτέρα Παρουσία και αξιωθούμε να λάβουμε τα άφθαρτα σώματά μας, τότε φυσικά και η συμπεριφορά μας θα μπορεί να είναι αγγελική”.

Δημήτρης: “Αλεξία, ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης, οι άνθρωποι έχουν ορίσει τα σύνορα”.

Εγώ: “Δεν διαφωνώ. Ο Θεός μας αγαπάει όλους και προσκαλεί «πάντα άνθρωπο» σε σωτηρία. Και πάλι όμως, πώς σχετίζεται αυτό με την αυτοθυσία σε περίπτωση εχθρικής ενέργειας;”.

Γιάννης: “Όταν ο Πέτρος πήγε να προστατεύσει το Χριστό με μαχαίρι, τη νύχτα που τον συνέλαβαν, ο Χριστός τον εμπόδισε, γιατί του είπε όποιος χρησιμοποιεί μαχαίρι, θα πεθάνει από μαχαίρι”.

Εγώ: “Δεν νομίζω ότι το γεγονός με τον Πέτρο είναι ανάλογο της άμυνας σε εχθρική εισβολή”.

Γιάννης και Δημήτρης (φωνάζοντας, σε σημείο που γύρισαν οι θαμώνες της καφετέριας και μας κοίταξαν): “Άμυνα ήταν, άμυνα ήταν, πήγε να προστατεύσει το Χριστό”.

Εγώ: “Δηλαδή Γιάννη, για να ξεφύγουμε λίγο από μια θεωρητική συζήτηση και να πάμε σε ένα πρακτικό παράδειγμα, αν κάποιος επιτεθεί με πρόθεση να σκοτώσει το Δημήτρη, εσύ θα κάθεσαι αμέτοχος να παρακολουθείς”;

Γιάννης: “Ναι, γιατί αυτό μου λέει να κάνω η γραφικά εκπαιδευμένη συνείδησή μου”.

Εγώ: “Λοιπόν, εγώ πάλι λέω ότι θα έκανα κάτι για να τον προστατεύσω, γιατί η δική μου χριστιανική συνείδηση, μου λέει ότι η θυσία είναι εκδήλωση αγάπης και όχι η απραξία. Ξέρω παράδειγμα ανθρώπου[2], που συγχώρεσε το φονιά του αδερφού του και είναι πρότυπο χριστιανικής αγάπης. Αλλά δεν μου έχετε φέρει κάποιο χωρίο, που ο Χριστός να μας απαγορεύει να υπερασπιστούμε τη ζωή και τους αγαπημένους μας, αντίθετα εγώ σας έφερα χωρίο όπου μιλάει για την μεγαλύτερη μορφή αγάπης σε αυτή τη θυσία. Έπειτα, να σας ρωτήσω και κάτι άλλο; Στρατιώτες πλησίασαν τον Ιωάννη τον Πρόδρομο στην έρημο και τον ρώτησαν τι πρέπει να κάνουν. Γιατί ο Ιωάννης δεν τους είπε να εγκαταλείψουν το στρατό; Τους συμβούλεψε να απέχουν από τη διαφθορά, να αρκούνται στο μισθό τους, αλλά όχι να φύγουν από το στρατό. Γιάννη, το χωρίο βρίσκεται στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο, αν θες να το βρεις (όση ώραμίλαγα, κάτι έψαχνε στο τάμπλετ). Επίσης, ο ίδιος ο Χριστός συνομίλησε με αξιωματούχους του ρωμαϊκού στρατού και σας θυμίζω ότι ο ρωμαϊκός στρατός ήταν από τους πιο σκληρούς και πειθαρχημένους στρατούς που γνώρισε η ανθρωπότητα. Και πάλι όμως, δεν τους λέει να παραιτηθούν από το στρατό, όπως π.χ. συμβούλεψε τον πλούσιο να μοιράσει την περιουσία του. Μάλιστα, επαίνεσε την πίστη του εκατόνταρχου, Γιάννη αυτό είναι από το κατά Ματθαίον (δεν ξέρω τι έψαχνε να βρει με τόσο πάθος στα κείμενα της Σκοπιάς). Αφού λοιπόν είναι τόσο απαγορευμένο για τους Χριστιανούς να στρατεύονται σε καιρό ειρήνης ή να υπερασπίζονται τις πατρίδες τους σε καιρό πολέμου, γιατί δεν υπάρχει ούτε μία τέτοια υπόδειξη από το Χριστό μας; Αν υπάρχει και δεν το ξέρω, σας παρακαλώ να μου το δείξετε”.

Δημήτρης: “Ο στρατός είναι κάτω από τις κυβερνήσεις που εξουσιάζονται από το Σατανά”.

Φύγαμε από το θέμα του πολέμου και πήγαμε στις “σατανοκρατούμενες” εξουσίες.

Εγώ: “Το αναφέρατε και πριν αυτό και δεν το σχολίασα, αλλά και πάλι έχω σοβαρές αμφιβολίες ότι έχει γραφτεί κάτι τέτοιο στο Ευαγγέλιο”.

Γιάννης (με έντονο ύφος, που δεν σήκωνε αντίρρηση): “Λοιπόν, κάπου θα πρέπει να διακόψουμε τη συζήτηση. Θα σου πω όμως ότι οι εξουσίες όλες αυτού του συστήματος πραγμάτων ανήκουν στο Σατανά, μας το λέει ξεκάθαρα ο Ιωάννης: «Ο Πονηρός ελέγχει ολόκληρο τον κόσμο» (το διάβασε στο τάμπλετ και μου έδωσε να το διαβάσω).

Στην καφετέρια έπαιζε κάποια τηλεόραση χωρίς ήχο και εκείνη την ώρα έδειχνε ανώτατους αξιωματούχους της Ε.Ε. να κάνουν κάποιες δηλώσεις. Δείχνω λοιπόν στην τηλεόραση και ρωτάω τους συνομιλητές μου:

Εγώ: “Θέλετε δηλαδή να μου πείτε ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι κάτω από την εξουσία του Σατανά; Δεν είναι βαρύ αυτό που υποστηρίζετε για ανθρώπους που είναι και αυτοί καλεσμένοι στη Βασιλεία του Θεού; Δεν έχυσε και για αυτούς τους ανθρώπους ο Χριστός το Αίμα Του; Είναι δυνατόν να τους λέμε “σατανοκρατούμενους”, επειδή έχουν πολιτικά αξιώματα;”

Δημήτρης (δεν έκρυβε πλέον τον εκνευρισμό του και απάντησε με υψωμένη φωνή και έντονο ύφος): “Δεν το λέμε εμείς Αλεξία, ο Λόγος του Θεού το λέει”.

Εγώ: “Θα σας κάνω μια τελευταία ερώτηση, και θα συνεχίσουμε άλλη φορά, αυτή την πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση. Ο Χριστός συνομιλεί με τον Πόντιο Πιλάτο, με τον άνθρωπο που επρόκειτο να υπογράψει τη θανατική του καταδίκη. Τον κατηγορεί για κάτι, του επισημαίνει ότι είναι κάτω από την εξουσία του Σατανά; Όχι βέβαια! Αντίθετα, τον ελεεί με τον τρόπο Του! Αναγνωρίζει ότι ο Πιλάτος βρίσκεται κάτω από την πίεση της εξουσίας σε αντίθεση με τον Ιούδα. Είναι αυτή η περίφημη φράση «ο παραδιδούς μέ σοι μείζονα αμαρτίαν έχει», «αυτός που με παράδωσε σε σένα έχει μεγαλύτερη αμαρτία». Όχι μόνο δεν λέει στον Πιλάτο, επαναλαμβάνω, ότι ενεργεί στο όνομα του Σατανά, αλλά λέει ότι ο μαθητής Του έχει διαπράξει μεγαλύτερη αμαρτία. Και επιμένει ο Θεός και προσεγγίζει ξανά τον Πιλάτο μέσω της γυναίκας του”.

Γιάννης: “Δεν έχει σημασία αυτό το περιστατικό που αναφέρεις”.

Εγώ: “Γιατί δεν έχει σημασία; για τις εξουσίες του κόσμου μιλάμε και έχουμε το Χριστό να συνομιλεί με τον εκπρόσωπο του Ρωμαίου αυτοκράτορα. Και φυσικά, δεν έχω μόνο αυτό το διάλογο να επικαλεστώ. Ο απόστολος Παύλος στην πρώτη προς Τιμόθεο επιστολή του, προτρέπει με μεγάλη έμφαση να προσευχόμαστε για τους βασιλείς και για όσους κατέχουν θέσεις εξουσίας. Λογικό είναι να μιλάει για

βασιλείς, διότι στην εποχή του δεν υπήρχε άλλο πολίτευμα. Αυτό λοιπόν είναι το καθήκον του χριστιανού, όχι να θεωρεί τις κυβερνήσεις σατανοκρατούμενες, αλλά να προσεύχεται για αυτούς που ασκούν εξουσία”.

Γιάννης (ο οποίος αιώνια έψαχνε στο tablet και σκρολάριζε κείμενα): “Μα πρέπει να προσευχόμαστε, επειδή είναι σατανοκρατούμενοι”.

Εγώ: “Συγγνώμη Γιάννη μου, αλλά ο Παύλος δεν λέει προσευχηθείτε για τους βασιλείς επειδή τους κυβερνάει ο Σατανάς, αλλά για να έχετε ειρηνική και ήσυχη ζωή. Με την προσευχή μας δηλαδή να στηρίζουμε την εξουσία, για να περνούν οι λαοί όσο το δυνατόν πιο ειρηνικά μέχρι να φτάσουμε σε αυτόν τον αγγελικό κόσμο που είπαμε πριν. Και η Εκκλησία μας πάντα το κάνει αυτό, ακόμη και όταν τελούσε υπό διωγμό. Αυτή είναι η απάντηση των Χριστιανών σε όσους λένε ότι οι κυβερνήσεις είναι κάτω από τον Σατανά”.

Εδώ ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Ο Γιάννης δέχτηκε κάποιο τηλέφωνο από τη μητέρα του και στη συνέχεια μου είπαν ότι πρέπει να φύγουν. Είπαμε όμως να συνεχίσουμε άλλη φορά τη συζήτηση, κάτι που δεν έγινε. Εγώ τους έστειλα πάντως τις παραπομπές, τα κείμενα, πρωτότυπο και μετάφραση, από τα διάφορα χωρία που επικαλέστηκα. Δεν έλαβα καμία άλλη απάντηση.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ο Δημήτρης είναι Μάρτυρας του Ιεχωβά, τον γνωρίζω πολλά χρόνια, όπως και τον αδερφό του Γιάννη. Με είχαν προσκαλέσει στην Ανάμνηση. Τις εμπειρίες μου τις έχω καταγράψει εδώ: Η Ανάμνηση των Μαρτύρων του Ιεχωβά: μια τελετή για γέλια και για κλάματα
2. Αναφέρομαι στον άγιο Διονύσιο της Ζακύνθου.

Πηγή: [ANTIAIPETIKOS](#)